

Óli Jacobsen

John Eliassen: HITTI GADAFFI Í LIBYEN

Frá at vera fiskimaður fór John at sigla sum yvirmaður úti í heimi. Tá kom hann at hitta ein tann kendasta ríkisleiðaran í heiminum, Muammar Gadaffi, sum seinni varð myrdur í einum uppreistri

2. partur

I fyrsta partinum greiddi John frá siglingini við íslendskum trolaran í 1950-unum, og hvussu vandafult hetta kundi vera við kulda og yvirising. Men tað vóru eisini aðrir vandar, soleiðis sum John greiðir frá:

Fingu minur í trolíð

Eisini høvdu vit trupulleikar við minum, hóast tað tá vóru liðin meira enn 10 ár síðan heimsbardagin var liðugur.

Vitingu fleiri ferðir minur í trolíð. Eina ferð, vitingu trolíð á borðið, var næstan einki eftir av tí. Tá hendi tað, at á einum sjekli á breidlinum á trolinum hekk ein pakningur. Eg veit ikki hví, men stýrimaðurin tekur hendan pakningin og tveitir hann fram á dekkið. So gongur tíðin, og vit stríðast við at fáa trolíð gjørt aftur. Vit máttu seta eitt nýtt trol við. So fara vit aftur at taka hetta trolíð inn á dekkið. Eg var posamaður. Íslenskir trolarar høvdu altíð posamann. Eg loysi frá trolposanum, og nú dettur mina úr honum. Tað rullaði illa. Nú sær manningin, at her er ein mina, sum er púra óskadd, og hon byrjar at rulla á dekkinum. Hetta kundi vera vandamikið.

Allir blivu so ræddir, at teir loypa aftur til bátarnar á bátadekkinum at bjarga sær, um nakað skuldi hent. Eg standi einsamallur og royni at halda minuni í hesum rullinum. Eg mátti eisini royna at fáa onkran av manningini at sleppa posan niður yvir minuna fyri at fáa

hana at liggja stilla. Annars kundi hon bresta hvørja løtu. Men tað hendi tíbetur ikki. So einaferð siggi eg ein mann uppi á keysingina. Eg rópi á hann um at sleppa posanum niður á minuna. Tað gjørdi hann so, og tá kom minan at liggja still.

Tá kom manningin fram á dekkið aftur. Eg siggi tá, at tað var eitt deksil á minuni.

Tá eg taki dekslið, sum er komið inn við fyrra trolinum, siggi eg, at tað passar júst til dekslið á minuni, sum er á dekkinum. Hetta

vísir, at ein mina eisini hevur verið í fyrra trolinum, og at hon er brostin, áðrenn trolíð kom at borði.

So vitingu heilar tvær minur í trolíð í tveimum fylgjandi hálum. Vit fóru inn við hesi minuni. Tað var ásett við lóg, at allar minur skulduførast til lands.

Vitingu eisini aðrar minur í trolíð, men tær vóru so buglaðar, at tær vóru vandaleysar. Men vildi illa til, kundi skaðin verið óbotaligur. Her kann nevast, at Tvøroyrarsluppin Karen forst

undir Íslandi í 1920 við 13 monnum. Tað varð hildið fyri vist, at hon var farin av eini minu frá 1. heimsbardaga.

Mundi farið til sjós

Eg var sum sagt posamaður, og skuldi loysa posan, tá ið hann kom inn. Men tá ið trolíð fór út aftur, skuldi eg leggja veirarnar í blokkin.

Men einaferð, tá ið eg eri á veg aftur eftir á skipinum, tá fær trolarin ein sjógv, og eg flotni á dekkinum. Skipið legði seg á liðuna, og eg liggi har og skoli aftur og fram. Men knappliga føli eg, at har er nakað, sum eg kann taka í. Tað geri eg og krøki meg í hetta. Men trupulleikin var, at eg fekk onga luft. Men sum eg liggi og neyðhaldi mær, nú fjarðar sjógvurin undan. Tá liggi eg við øðrum beininum uttanborðs og annað beinið innanfyri lúnningina. Sjálvur helt eg meg fastan í eina

stúttu. Soleiðis fekk eg bjargað mær ta ferðina.

Eina aðra ferð sá eg, at ein sjógvur breyt, meðan eg stóð har afturi á skipinum. Tá legði trolarin seg eisini á liðuna. Eg skundaði at fáa fatur á ein leyrtari, sum gekk upp til bátadekkið. Har var so nógvur sjógvur, at eg tordi ikki longur upp eftir leyrtaranum, so eg legði meg á búkin og vónaði, at eg kundi halda andanum, til tað fjaraði av aftur. Har stóð nógv á. Tá var eg líka við at missa andan. Men tíbetur kláraði eg tað eisini hesa ferðina.

Tað var eisini kent frá føroyskum síðutrolarum, at teir kundu vera ógvuliga vátir, serliga tá teir vóru tungir í sjónum. Her hava eisini verið nógv vanda-støður, sum oftast kortini endaðu væl. Hetta broyttist alt við hekkutrolarunum, tá ið teir komu í 1960-unum.

Posin kemur inn fullur av fiski. Myndirar úr Jól á Halanum.